

I stiljte vi ligger i havets famn
kvällen likt solen vandrar hän,
bortom ruvar stormens här
vrider sig i väntan...

En skugga faller över vårt skepp
bådar om havets svala död,
Det nalkande stormande vredet
blottar sin skummande käft...

Hör till vågors dân
vi fara till Ran
Ägirs vrede är döden...

Vatten väter kroppen
kyler och dränker
Ägirs vrede är döden...

Vågor, sänker draken i mörker, släcker dess eld
Stormen, river och sliter i seglet, splittrar trä
krossad, av havets herre, kluven itu.
Slaget, till spillror är skeppet, av Ägirs vrede